

Fecske Csaba

Lándzsarázó Vilmos sokadik szonettje

az vagy nekem mint brókernek a tőzsde
és könnyű léptű kamatláb a banknak
Shakespeare aki e szonettet kifőzte
súgja bolond ki nagy vagyont másnak hagy

lángoló benzinkút most az én elmém
hol itt lobban fel a falánk láng hol ott
szívem eltévedt vasúti szerelvény
Istenem a váltókezelő halott

minden nagyon jó ha tele a bukszám
szerelmed nem adhat ennyi örömet
nem csodálkozom drágám ha buksz rám
hisz van miért pénzért sok mindent lehet

óh királyi érzés élni gazdagon
pénz teérted a lelkemet eladom

Szeptember vége felé

még nyílnak a kései
ősz virágok a kofák
horpadt vödreiben a piacon
még szép szavaid állott vizében
tengetve próbálom túlélni magamat
de másfele veszi szekere rúdját
ama régi megtévedt érzés
ha sejted miről beszélek
te aki igen olcsón megúszta eddig
zárva volt füled csukva szemed –
Pandóra szelencéje szíved

W. S. bá'

Sanyi bá'
gyere bé
szél a házunk
füst az ajtónk
sehol lakunk
rigófüttyel jóllakatunk
csillagfényvel megitatunk
foglalj helyet
íme itt a kanapé
ködből van hát
nem töri a feneked

KÍSÉRLETEZŐ EMBER IV.